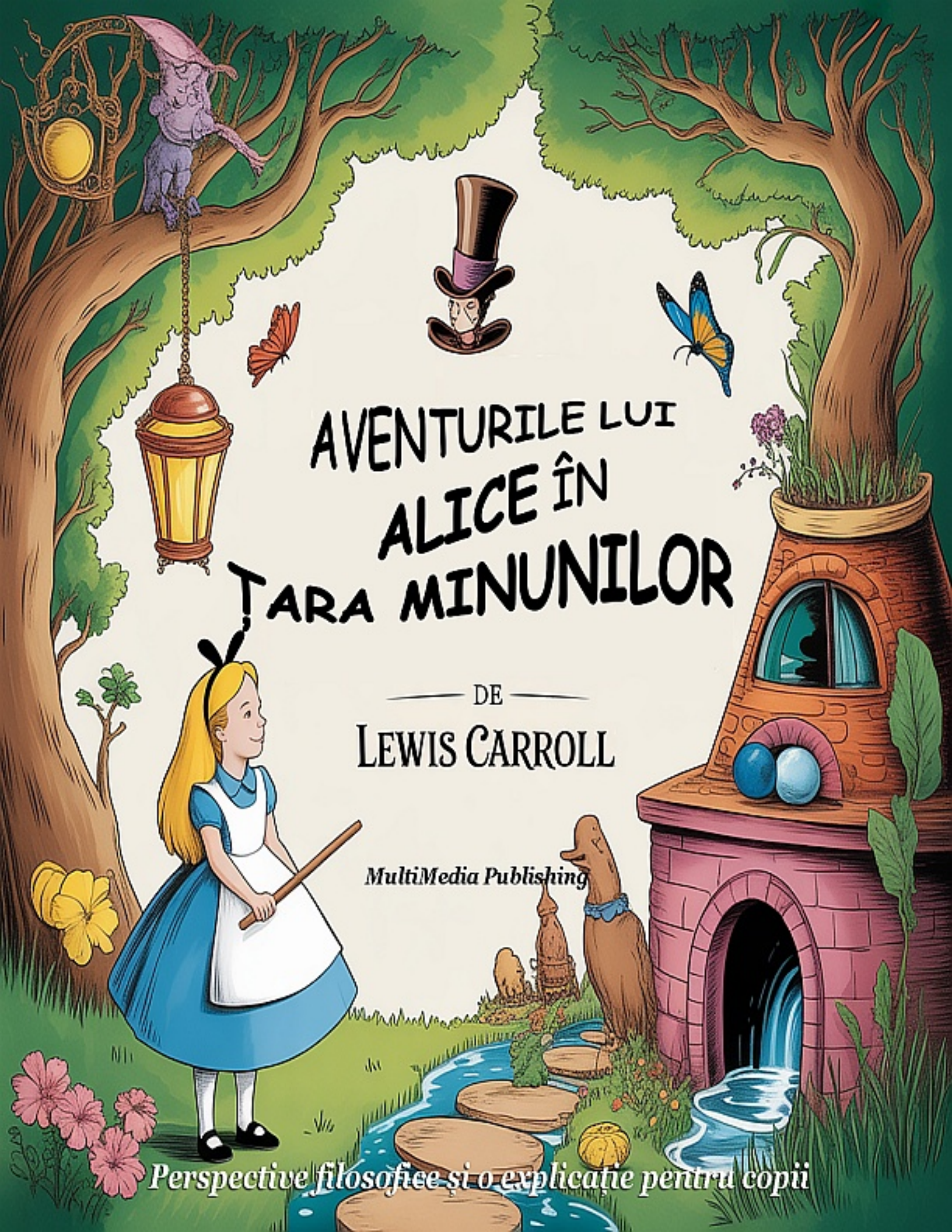

AVENTURILE LUI ALICE ÎN ȚARA MINUNILOR

— DE —
LEWIS CARROLL

MultiMedia Publishing

Perspective filosofice și o explicație pentru copii

Aventurile lui Alice în Țara Minunilor

Adnotat: Perspective filozofice și o explicație pentru copii

PREVIZUALIZARE CARTE

Lewis Carroll

Ilustrator: Gordon Robinson

Traducător: Nicolae Sfetcu

Perspective filozofice, de Nicolae Sfetcu

O explicație pentru copii, de Nicolae Sfetcu

Publicat de MultiMedia Publishing

© 2025 Nicolae Sfetcu. Toate drepturile rezervate.

ISBN 978-606-033-938-0

Cuprins

Aventurile lui Alice în Țara Minunilor	1
Adnotat: Perspective filozofice și o explicație pentru copii.....	1
I – JOS ÎN VIZUINA DE IEPURE.....	4
O EXPLICAȚIE PENTRU COPII.....	10
📖 Despre ce este vorba în „Aventurile lui Alice în Țara Minunilor”?	10
👤👗 Cine este Alice?	10
🌈 Cum este Țara Minunilor?	10
🐰👑 Câteva personaje amuzante pe care le vei întâlni	10
💡🗨 Despre ce este vorba, de fapt, în poveste?	10
💫📖 De ce le place copiilor această poveste?	11
🏁 Cum se termină?	11
Cuprins	12
Cartea	13

I – JOS ÎN VIZUINA DE IEPURE

Alice începea să se sature foarte tare stând lângă sora ei pe mal și fără să aibă nimic de făcut: o dată sau de două ori aruncase o privire în cartea pe care o citea sora ei, dar nu avea nici imagini, nici dialoguri. „Și la ce bun o carte”, se gândi Alice, „fără imagini sau dialoguri?”

Așa că se gândea în sinea ei (pe cât putea, căci ziua fierbinte o făcea să se simtă foarte somnoroasă și prostuță) dacă plăcerea de a face un lanț de margarete ar merita efortul de a se ridica și a culege margaretele, când deodată un Iepure Alb cu ochi roz a alergat aproape de ea.

Nu era nimic *remarcabil* în asta; și nici Alice nu a considerat că este chiar *ciudat* să-l audă pe Iepurele spunându-și: „Vai de mine! Vai de mine! Voi întârzia!” (când s-a gândit la asta mai târziu, i-a trecut prin minte că ar fi trebuit să se mire de asta, dar pe atunci totul părea destul de firesc); dar când Iepurele *a scos un ceas din buzunarul vestei*, s-a uitat la el și apoi s-a grăbit să pornească, Alice s-a ridicat în picioare, căci i-a trecut prin minte că nu mai văzuse niciodată un iepure cu un buzunar la vestă sau un ceas scos din el și, foarte curioasă, a alergat peste câmp după el și, din fericire, a ajuns exact la timp să-l vadă cum sare într-o vizuină mare de iepure de sub un gard viu.

Într-o clipă, Alice a sărit după el, fără să se gândească vreodată cum naiba avea să mai iasă.

Vizuirea iepurelui se întindea dreptă ca un tunel o bucată de drum, apoi se cufunda brusc, atât de brusc încât Alice nu a avut timp să se gândească să se oprească înainte de a se trezi căzând într-o fântână foarte adâncă.

Fie fântâna era foarte adâncă, fie că a căzut ea foarte încet, căci a avut suficient timp în timp ce cobora să se uite în jur și să se întrebe ce avea să se întâmple în continuare. Mai întâi, a încercat să se uite în jos și să vadă spre ce se îndrepta, dar era prea întuneric ca să vadă ceva; apoi s-a uitat la marginile fântânii și a observat că erau pline de dulapuri și rafturi de cărți; ici și colo a văzut hărți și poze atârnate în cuie. A luat un borcan de pe unul dintre rafturi în timp ce trecea pe lângă el; era etichetat „MARMEADĂ DE PORTOCAL”, dar spre marea ei dezamăgire, era gol: nu-i plăcea să scape borcanul de teamă să nu omoare pe cineva dedesubt, așa că a reușit să-l pună într-unul dintre dulapuri în timp ce cădea pe lângă el.

„Ei bine!” își spuse Alice în sinea ei, „după o astfel de căzătură, nu o să mă mai gândesc deloc dacă să mă rostogolesc pe scări! Ce curajoasă o să mă creadă toți acasă! Ei bine, n-aș spune nimic despre asta, chiar dacă aș cădea de pe acoperiș!” (Ceea ce era foarte probabil adevărat.)

Jos, jos, jos. Nu se va termina *niciodată* căderea? „Mă întreb câți kilometri am căzut până acum?”, gândi ea cu voce tare. „Probabil că ajung undeva aproape de centrul Pământului. Stai să vezi: cred că ar fi 6400 de kilometri în jos...” (căci, vedeți voi, Alice învățase mai multe lucruri de acest fel la lecțiile de la școală și, deși nu era o ocazie *prea* bună să-și etaleze cunoștințele, deoarece nu era nimeni să o asculte, totuși era un bun obicei să le repete) „... da, cam asta e distanța potrivită - dar mă întreb la ce latitudine sau longitudine am ajuns?” (Alice habar n-avea ce era Latitudinea sau Longitudinea, dar i se părea că erau cuvinte frumoase și mărețe de spus.)

În scurt timp, începu din nou. „Mă întreb dacă o să cad direct *prin* pământ! Ce amuzant o să pară să ies printre oamenii care umblă cu capul în jos! Antipatiile, cred...” (era destul de bucurioasă că de data asta *nu* o asculta nimeni, deoarece nu părea deloc a fi cuvântul potrivit) „...dar va trebui să-i întreb cum se numește țara, știți. Vă rog, doamnă, aceasta este Noua Zeelandă sau Australia?” (și încercă să facă o reverență în timp ce vorbea - imaginați-vă cum *faceți o reverență*)

în timp ce cădeți prin aer! Credeți că ați putea s-o faceți?) „Și ce fetiță ignorantă o să mă creadă că sunt pentru că întreb! Nu, nu se va potrivi niciodată să întreb: poate o să văd scris undeva.”

Jos, jos, jos. Nu era nimic altceva de făcut, așa că Alice începu curând să vorbească din nou. „Cred că-mi va fi foarte dor de Dinah la noapte!” (Dinah era pisica.) „Sper că își vor aminti de farfuria ei cu lapte la ora ceaiului. Dinah, draga mea! Aș vrea să fii aici jos, cu mine! Mă tem că nu sunt șoareci în aer, dar ai putea prinde un liliac, și asta seamănă foarte mult cu un șoarece, știi. Dar mă întreb, oare pisicile mănâncă liliaci?” Și aici lui Alice începu să i se facă somn și continuă să-și spună, într-un fel ca în vis: „Pisicile mănâncă liliaci? Pisicile mănâncă liliaci?” și uneori: „Liliecii mănâncă pisici?” căci, vezi tu, cum nu putea răspunde la niciuna dintre întrebări, nu prea conta cum o spunea. Simțea că ațipește și tocmai începuse să viseze că mergea mână în mână cu Dinah și îi spunea foarte serios: „Acum, Dinah, spune-mi adevărul: ai mâncat vreodată un liliac?” când, deodată, bum! bum!, dădu peste o grămadă de crengi și frunze uscate, și căderea se termină.

Alice nu fusese deloc rănită, și sări în picioare într-o clipă: se uită în sus, dar deasupra era întuneric; în fața ei se afla un alt pasaj lung, iar Iepurele Alb era încă în zare, grăbindu-se prin el. Nu era nicio clipă de pierdut: Alice plecă iute ca vântul și ajunse exact la timp să-l audă spunând, în timp dădea un colț: „O, urechile și mustățile mele, ce târziu se face!” Era chiar în urma lui când dădu colțul, dar Iepurele nu se mai vedea: se trezi într-un hol lung și scund, luminat de un rând de felinare atârinate de tavan.

Existau uși de jur împrejurul holului, dar toate erau încuiate; și după ce Alice coborî pe una din laturi și urcă pe cealaltă, încercând fiecare ușă, merse tristă pe mijloc, întrebându-se cum va mai ieși vreodată.

Deodată, văzu o măsuță cu trei picioare, făcută toată din sticlă solidă; nu era nimic pe ea în afară de o cheiță mică de aur, iar primul gând al lui Alice fu că ar putea fi de la una dintre ușile sălii; dar, vai! fie încuietorile erau prea mari, fie cheia era prea mică, dar în orice caz nu putea deschide niciuna dintre ele. Totuși, a doua oară când se întoarse, văzu peste o perdea joasă pe care nu o observase până atunci, iar în spatele ei se afla o ușiță înaltă de vreo 38 centimetri: încercă cheița de aur în încuietore și, spre marea ei încântare, se potrivi!

Alice deschise ușa și văzu că ducea într-un coridor mic, nu mult mai mare decât o vizuină de șobolan: îngenunche și privi de-a lungul coridorului la cea mai frumoasă grădină pe care ai văzut-o vreodată. Cât de mult își dorea să iasă din acel hol întunecat și să se plimbe printre acele ronduri de flori strălucitoare și acele fântâni răcoroase, dar nici măcar nu-și putea băga capul pe ușă; „și chiar dacă mi-ar trece capul prin ea”, se gândi biata Alice, „ar fi de prea puțin folos fără umerii mei. O, cât de mult mi-aș dori să mă pot micșora ca un telescop! Cred că aș putea, dacă aș ști măcar cum să încep.” Căci, vedeți voi, se întâmplaseră atâtea lucruri ciudate în ultima vreme, încât Alice începuse să creadă că foarte puține lucruri erau cu adevărat imposibile ...

Părea că nu avea rost să rămână lângă ușița aceea, așa că se întoarse la masă, sperând pe jumătate că va găsi o altă cheie pe ea sau cel puțin o carte cu reguli pentru a micșora oamenii ca pe niște telescoape: de data aceasta găsi o sticlă pe ea („care cu siguranță nu era aici înainte”, își spuse Alice), iar în jurul gâtului sticlei era o etichetă de hârtie, cu cuvintele „BEA-MĂ”, frumos imprimate pe ea cu litere mari.

Era foarte în regulă să spună „Bea-mă”, dar înțeleapta Alice nu avea de gând să o facă în grabă. „Nu, mă uit mai întâi”, spuse ea, „să văd dacă e marcat „otravă” sau nu; căci citise câteva povestiri drăguțe despre copii care se arseseră și fuseseră mâncați de fiare sălbatice și alte lucruri neplăcute, totul pentru că nu voiau să-și amintească regulile simple pe care le învățaseră de la prietenii lor: cum ar fi că un vătrau încins te va arde dacă îl ții prea mult în mână; și că, dacă te tai la deget *foarte* adânc cu un cuțit, de obicei sângerează; și nu uitase niciodată că, dacă bei mult dintr-o sticlă marcată „otravă”, este aproape sigur că nu-ți va plăcea, mai devreme sau mai târziu.

Totuși, această sticlă *nu era* marcată cu „otravă”, așa că Alice îndrăznit să guste din ea și, găsind-o foarte bună (avea, de fapt, un fel de aromă amestecată de tartă cu cireșe, cremă de vanilie, ananas, curcan fript, caramel și pâine prăjită fierbinte cu unt), o termină foarte curând.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

„Ce senzație ciudată!” spuse Alice; „probabil mă micșorez ca un telescop.”

Și așa era într-adevăr: acum avea doar 25 de centimetri înălțime, iar fața i se lumină la gândul că acum avea mărimea potrivită pentru a intra prin ușița aceea în grădina aceea frumoasă. Mai întâi, însă, așteptă câteva minute ca să vadă dacă avea să se micșoreze și mai mult: era puțin îngrijorată de asta; „căci s-ar putea să se termine, știi”, își spuse Alice în sinea ei, „prin faptul că mă sting complet, ca o lumânare. Mă întreb cum aș fi atunci?” Și încercă să-și imagineze cum este flacăra unei lumânări după ce se stinge lumânarea, căci nu-și amintea să fi văzut vreodată așa ceva.

După o vreme, constatând că nu se mai întâmpla nimic, se hotărî să meargă imediat în grădină; dar, vai de biata Alice! când ajunse la ușă, descoperi că uitase cheia de aur și, când se întoarse la masă după ea, constată că nu putea ajunge la ea: o putea vedea clar prin geam și încercă din răspuț să se cațare pe unul dintre picioarele mesei, dar era prea alunecos; și după ce obosi încercând, biata micuță se așeză și începu să plângă.

„Haide, nu are rost să plângi așa!” își spuse Alice în sinea ei, destul de tăios; „Te sfătuiesc să te oprești chiar acum!” În general, își dădea sfaturi foarte bune (deși foarte rar le urma), iar uneori se certa atât de aspru încât îi dădeau lacrimile în ochi; și odată și-a amintit că încercase să-și tragă pumni pentru că se înșelase singură la un joc de croquet pe care îl juca împotriva ei însăși, căci acestei fete curioase îi plăcea foarte mult să se prefacă a fi două persoane. „Dar nu are rost acum”, își spuse biata Alice, „să mă prefac a fi două persoane! Ei bine, abia dacă mai am suficientă din mine ca să fac o persoană respectabilă!”

Curând, privirea îi căzu pe o cutiută de sticlă care se afla sub masă: o deschise și găsi în ea o prăjitură foarte mică, pe care erau scrise frumos cu coacăze cuvintele „MÂNÂNCĂ-MĂ”. „Ei bine, o voi mânca”, spuse Alice, „și dacă mă face să cresc mai mare, pot ajunge la cheie; iar dacă mă face să mă micșorez, mă pot strecura pe sub ușă; așa că, în orice caz, voi ajunge în grădină și nu-mi pasă ce se întâmplă!”

Mâncă puțin și își spuse îngrijorată: „În ce direcție? În ce direcție?”, ținându-și mâna pe creștetul capului ca să simtă în ce direcție creștea, și fu destul de surprinsă să constate că rămăsese la fel de mare: desigur, asta se întâmplă în general când mănânci prăjitură, dar Alice se obișnuise atât de mult să nu se aștepte decât la lucruri ieșite din comun, încât i se părea destul de plictisitor și stupid ca viața să meargă mai departe în felul obișnuit.

Așa că se apucă de treabă și foarte curând termină prăjitura.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

O EXPLICAȚIE PENTRU COPII

Despre ce este vorba în „Aventurile lui Alice în Țara Minunilor”?

Aventurile lui Alice în Țara Minunilor este o poveste distractivă și imaginativă despre o fetiță pe nume **Alice** care cade într-o vizuină de iepure și ajunge într-o lume ciudată și magică numită **Țara Minunilor**. A fost scrisă de un om pe nume **Lewis Carroll** cu mult timp în urmă, în 1865, dar copiii încă o apreciază și astăzi pentru că este plină de personaje amuzante, surprize și aventuri nebunești.

Cine este Alice?

Alice este o fată curioasă și deșteaptă. Într-o zi, vede un **Iepure Alb** îmbrăcat în haine și cu un ceas! Este atât de surprinsă încât îl urmărește și cade accidental într-o vizuină adâncă de iepure... și acolo începe aventura ei nebunească!

Cum este Țara Minunilor?

Țara Minunilor nu este deloc ca lumea reală. Totul acolo este cu susul în jos și nu are întotdeauna sens. Iată câteva lucruri ciudate și magice în Țara Minunilor:

- **Animale vorbitoare** precum Iepurele Alb și Pisica Cheshire
- **Poțiuni și prăjituri magice** care o fac pe Alice să crească foarte mare sau foarte mică
- **O petrecere cu ceai care nu se termină niciodată** cu un Pălărier Nebun caraghios și un Răzător somnoros
- **O regină morocănoasă** care strigă mereu „Să le tăiați capetele!”

Țara Minunilor e ca un vis, unde orice se poate întâmpla!

Câteva personaje amuzante pe care le vei întâlni

- **Iepurele Alb** – Întârzie mereu și este foarte nervos.
- **Pisica Cheshire** – O pisică, care rânjește, dispăre și dă sfaturi ciudate.
- **Pălărierul Nebun** – Un om amuzant căruia îi plac ceaiul și ghicitorile.
- **Regina de Cupă** – O regină autoritară care se enervează foarte ușor.
- **Omidă** – O omidă albastră care fumează narghilea și vorbește în ghicitori.

Fiecare personaj se comportă într-un mod ciudat sau caraghios, ceea ce o face pe Alice (și pe cititor!) să se întrebe ce se întâmplă de fapt.

Despre ce este vorba, de fapt, în poveste?

Chiar dacă această carte este plină de nonsensuri, este vorba și despre **maturizare** și **despre a pune întrebări**. Alice se simte adesea confuză în Țara Minunilor, dar continuă să încerce să înțeleagă lucrurile. Ea învață să:

- Gândească pentru ea însăși
- Se ridice împotriva oamenilor care sunt nedreți
- Rămână calmă când lucrurile devin ciudate

Așadar, chiar dacă Țara Minunilor e o nebunie, Alice devine mai puternică și mai curajoasă pe măsură ce povestea avansează.

💡📖 De ce le place copiilor această poveste?

Copiilor le place *Aventurile lui Alice în Țara Minunilor* pentru că:

- E plină de **imaginație**
- Personajele sunt **amuzante și ciudate**
- Întotdeauna există o **surpriză nouă** după colț
- Te face **să gândești și să râzi** în același timp

E ca și cum ai păși într-un vis unde orice e posibil.

❏ Cum se termină?

La sfârșitul poveștii, Alice se confruntă cu Regina de Cupă și cu curtea stranie. Deodată, totul în Țara Minunilor începe să se estompeze și... ea se trezește! Totul a fost doar un vis. Dar a fost atât de real și incitant încât și-l amintește pentru totdeauna.

Dacă vă plac aventurile magice, personajele amuzante și poveștile care par visate, „*Aventurile lui Alice în Țara Minunilor*” este o carte minunată de explorat!

Cuprins

PERSPECTIVE FILOZOFICE

Introducere
Identitatea și sinele fluid
Logică, rațiune și nonsens
Limba, semnificație și realitate
Realitate, iluzie și cunoaștere
Natura copilăriei și a conștiinței
Concluzie
Surse
Bibliografie

I – JOS ÎN VIZUINA DE IEPURE

II - BALTA DE LACRIMI

III - O CURSA POLITICĂ ȘI O POVESTE LUNGĂ

IV - IEPURELE TRIMITE UN BILEȚEL

V - SFATURI DE LA O OMIDĂ

VI - PORCUL ȘI ARDEIUL

VII - O PETRECERE NEBUNĂ CU CEAI

VIII - TERENUL DE CROQUET AL REGINEI

IX – POVESTEA FALSEI ȚESTOASE

X - CADRILUL HOMARIILOR

XI - CINE A FURAT TARTELE?

XII - MĂRTURIA LUI ALICE

O EXPLICAȚIE PENTRU COPII

 Despre ce este vorba în „Aventurile lui Alice în Țara Minunilor”?

  Cine este Alice?

 Cum este Țara Minunilor?

  Câteva personaje amuzante pe care le vei întâlni

 Despre ce este vorba, de fapt, în poveste?

  De ce le place copiilor această poveste?

 Cum se termină?

Cartea

☀️ Descoperă magia și semnificația din spatele unei povestiri clasice atemporale ☀️

Aventurile lui Alice în Țara Minunilor

Adnotat: Perspective filozofice și o explicație pentru copii

De Lewis Carroll | Cu comentarii de Nicolae Sfetcu

Ilustrat de Gordon Robinson

👤 Cazi în vizuina iepurelui - din nou, pentru prima dată

Experimentează povestea iubită a lui Lewis Carroll ca niciodată până acum. Această **ediție îmbunătățită și adnotată** a *Aventurilor lui Alice în Țara Minunilor* dezvăluie temele filozofice profunde ascunse în spatele nonsensului său fermecător.

Fie că ești un fan de-o viață, un gânditor curios sau un copil curios, această ediție deschide Țara Minunilor pentru **toate vârstele și mințile**.

💡 Ce face această ediție specială?

🔍 **Perspective filozofice**

Descoperă perspective asupra identității, logicii, limbajului și realității. Explorează cum Carroll demontează în mod jucăuș ceea ce credem că știm - și de ce. Cu reflecții asupra lui Descartes, Platon și gândirii moderne, această ediție face din Țara Minunilor o minune a ideilor.

👤 **O explicație pentru copii**

O secțiune specială scrisă într-un **limbaj clar, adecvat vârstei**, îi ajută pe cititorii mai tineri să înțeleagă sensul poveștii, personajele și logica neobișnuită.

Ilustrații clasice

Lucrări de artă frumoase realizate de Gordon Robinson dau viață fiecărei scene, surprinzând fantezia și minunea Țării Minunilor.

Perfectă pentru cititori, studenți și educatori

Această ediție este ideală pentru cei care doresc **să se bucure, să studieze sau să predea** călătoria lui Alice prin prisma filosofiei și imaginației.

De ce contează această carte

„Cine sunt eu? Ah, acesta este marele puzzle!”
— Alice

Aceasta este mai mult decât o poveste. Este o aventură în **mente, limbaj** și însăși structura **realității** - totul prin ochii unui copil.

Vei râde, vei reflecta și s-ar putea să vezi lumea diferit când vei termina.

Ia-ți exemplarul acum

 Format: eBook adnotat (PDF, EPUB, MOBI)

 Editura: MultiMedia Publishing

 ISBN: 978-606-033-934-2

© 2025 Nicolae Sfetcu

Ce spun cititorii

„O scufundare încântătoare și profundă într-o carte preferată din copilărie.”

„Te face să apreciezi geniul din spatele nonsensurilor.”

„O carte obligatorie pentru studenții de literatură și filosofie.”

Ești gata să intri în Țara Minunilor?

 Cumpără acum și adu acasă o versiune a *Aventurilor lui Alice în Țara Minunilor* care este la fel de **revelatoare** pe cât este de **încântătoare**.

Perspective filozofice și explicații de Nicolae Sfetcu.

Aventurile lui Alice în Țara Minunilor (1865) de Lewis Carroll poate părea la prima vedere o poveste pentru copii plină de fantasme, dar sub absurditatea sa ușoară se află o profunzime surprinzătoare. Generații de cititori și critici au observat că romanul provoacă convențiile ficțiunii

pentru copii din secolul al XIX-lea și ridică întrebări fundamentale despre limbaj, logică, realitate și sine.

Este o călătorie magică pe care orice copil iubitor de aventură, râs și surprize o va adora! Urmăriți-o pe Alice, o fată curioasă și curajoasă care se prăbușește într-o vizuină de iepure și aterizează într-o lume misterioasă plină de personaje de neuitat, precum prostuțul Pălărier Nebun, misterioasa Pisica Cheshire și morocănoasa Regină de Cupă.

În Țara Minunilor, nimic nu este chiar ceea ce pare - animalele vorbesc, prăjiturile te fac să crești, băuturile te fac să te micșorezi și fiecare colț ascunde o nouă surpriză! Alice învață să gândească rapid, să pună întrebări inteligente și să fie curajoasă, chiar și atunci când lucrurile devin puțin ciudate sau înfricoșătoare.

Lewis Carroll umple fiecare pagină cu jocuri de cuvinte ingenioase, poezii amuzante și scene imaginative care te vor face să chicotești, să te miri și să visezi. Este o poveste care ne învață că este în regulă să fii curios și că uneori cele mai interesante aventuri se întâmplă atunci când te aștepți mai puțin.

MultiMedia Publishing <https://www.telework.ro/ro/e-books/aventurile-lui-alice-in-tara-minunilor/>

- Digital: EPUB (ISBN 978-606-033-936-6), Kindle (ISBN 978-606-033-937-3), PDF (ISBN 978-606-033-938-0)

- Tipărit: Format 200 x 200 x 5 mm, coperti cartonate, ISBN 978-606-033-935-9

Data publicării: 12.08.2025